

Církev československá
husitská Kladno

**Náš Bůh je láska, mějte odvahu, žijte pro lásku!
Náš Bůh je láska, nemusíš se bát!**

Milí čtenáři, věříte tomu? Nebojíte se? Nebojte se! Píseň z Taizé, z níž jsou úvodní slova, má pravdu. Nebojte se a žijte pro lásku! Chtěli bychom vás povzbudit k věrnému následování Pána Ježíše, tak jako to zaznělo i v kázání na Noci kostelů, které přinášíme na úvod dnešního Nahoru. A také povzbudit k duchovnímu růstu, nad kterým jsme se zamýšleli při sborovém soustředění.

Od minulého vydání se toho zase hodně událo, jak poznáte z příspěvků. Měli jsme mnohokrát radost, ale i smutek, když jsme se loučili s naší věrnou sestrou Miladou Smíškovou, kterou si k sobě povolal Pán.

Přejeme vám pokojné prožití prázdninových dní a užitek ze čtení našeho Nahoru.

Pojď za mnou!

Pak vyšel a spatřil celníka jménem Levi, jak sedí v celnici, a řekl mu: „Pojď za mnou.“ Levi nechal všeho, vstal a šel za ním. A ve svém domě mu připravil velikou hostinu. Lukáš 5, 27–29a

Milí přátelé, máte rádi, když vám někdo zavolá a někde vás pozve? Dostáváte rádi sms, v nichž vám někdo napíše, ať se přidáte, že chtějí něco podniknout? Pokud to jsou lidé, se kterými vám je dobře, určitě takové pozvání rádi přijímáte. A my všichni ostatní také. Jsme rádi, když obdržíme milé pozvání. Pán Bůh nám také posílá takovou zprávu s pozváním a i dnes každému z nás říká: „Pojď za mnou!“ Ježíš tato slova řekl mnohým ze svých učedníků. Dnes bych chtěl připomenout, jak Ježíš takto pozval jednoho učedníka jménem Levi, který je znám spíše pod jménem Matouš.

Matouš byl člověk, jakých je na světě dnes spousta. Chtěl využívat příležitosti. A ty příležitosti měl. Byl výběrčí daní. A uměl toho řádně využít ve svůj prospěch. Prostě se chtěl mít dobře a nebránil se sáhnout po metodách, které třeba nejsou úplně čisté. I dnes je takových lidí spousta. Lidé využívají příležitostí, které se objeví, aby se měli dobře,

a někdy sáhnou i po tom, co není v pořádku. A právě takového člověka si Ježíš vybral a oslovil jej. Řekl mu: „Pojď za mnou!“ Dovolte, abychom se společně zamysleli nad tím, co se z toho příběhu můžeme učit my všichni dnes večer na Noci kostelů 2015.

První věc, která z tohoto příběhu vyplývá, je, že Pán Ježíš volá. I nám dnes říká: „Pojď za mnou.“ (v. 27) A dnes je Jeho volání opět hlasité. Kdo vás to vlastně volá? Volá vás Ten, který vás dokonale zná. Volá vás On, kdo o vás všechno ví. Zná každou vaši myšlenku. Ví o každé vaší bolesti. Ví o každé obavě. Ví o vaší budoucnosti. Ví o vašich hříších, i o těch, o kterých neví nikdo z lidí. A tento Ježíš vás volá. Tomuto Ježíši na vás záleží.

Jste pro něj důležití a vybral si vás, abyste Jej následovali. On si vybral i Matouše. V Izraeli byla spousta celníků a všichni od Něj neuslyšeli výzvu k následování. Matouš byl vybrán. I v Kladně je dnes spousta lidí, ale Ježíš vybral ty, kteří se rozhodli, že se přijdou podívat na to, co se děje v otevřených kostelích. Jestliže Matouš měl obrovskou výsadu, i my, kteří tuto zprávu slyšíme, máme stejnou výsadu. I nám dnes Ježíš říká: „Následuj mne!“ Není to náhoda, že tady jsme. Byla to součást Božího plánu a Pán Bůh nás dnes volá.

Ale k čemu nás Ježíš volá? K tomu, abychom šli za Ním. Ale kam? K čemu volal Leviho? K tomu, aby šel za Ním na nějaké místo? To ne, vždyť nakonec jde Ježíš za Levim k němu domů. On ho volá k celoživotnímu následování. On ho nevolá na nějaké místo, On ho volá k tomu, aby Ho následoval svým způsobem života a našel v Něm svého Pána, pro kterého bude chtít žít. On ho nevolá k následování na pět minut. On ho nevolá k následování ani na hodinu či den. On ho volá k celoživotnímu následování. Volá ho, aby žil celý život pro Něj. A stejně tak volá nás. A to je moc důležité si uvědomit. Volá nás, abychom Mu dali celý svůj život. Volá nás, abychom žili pro Něj a následovali Ho. K tomu nás dnes Ježíš volá.

Ale tento příběh není jen o Ježíšově výzvě k následování. To je jen první část příběhu. Ježíš volá. Ale Levi reaguje. To je ta druhá část příběhu. Levi Ježíše opravdu díky Boží milosti následuje. Čtete tam, jak Levi reagoval: „Levi nechal všeho, vstal a šel za Ním.“ (v. 28) On nechal všeho. Najednou si uvědomil, že je tady někdo důležitý. On je důležitější než všechno ostatní. Pozve Ho domů. Naslouchá Mu a rozhoduje se, že Ho chce následovat celoživotně. Stane se Jeho učedníkem. V Bibli se dozvíme, jak jeho cesta pokračovala. Je tam psáno, že Ježíše následoval celý život. A už nikdy se nevrátil do starých kolejí. Milí přátelé, dnes vás chci pozvat, abyste i vy šli za Ježíšem. A já vám garantuji, že nikdy nebudete litovat. Samozřejmě je škoda, když se člověk vydá svou cestou. Nicméně Bůh je k nám dobrý, On nám to nebude vyčítat věčně a dává možnost nápravy. My Mu můžeme vyznat, že nám je

to líto, a říct, že chceme zase začít znovu. A On odpouští, přijímá a dává sílu všeho nechat a jít za Ním. Není to něco, co potřebujete dnes udělat?

Kéž by byl dnešní večer dnem, kdy se radujeme z toho, že přibyl těch, kdo se jdou nejen podívat do otevřených kostelů, ale hlavně jdou za Ježíšem, který nám slibuje dobrý a lepší život. Amen.

Phanuel Osweto, biblický úvod pro Noc kostelů 2015

Ze života sboru

Velikonoce letos začaly brzy, Zelený čtvrtek byl již 2. dubna. V Komenského síni jsme si připomněli události, které se k němu vztahují – umývání nohou a ustanovení Večeře Páně. Na Velký pátek jsme četli pašije a Hod Boží pak oslavili bohoslužbou se zpěvem dětí a žen. Díky Pánu za naše vykoupení!

V dubnu i v květnu pokračovala naše sborová **Biblická škola** opět velmi zajímavými přednáškami. Bratr Jirí Vogel nám přiblížil trojiční pojetí Boha a sestra Hana Tonzarová nás provedla zákony, pojetím zákonů a pak svobodou, kterou máme v Pánu Ježíši. Díky za Boží slovo, které jsme si tak mohli přiblížit do praktického života.

Prvního května byli odvážlivci, kteří se nebojí deště, **na jarním výletě**. Jako už se nám to stalo mnohokrát, i když předpověď byla chmurná, počasí se vydařilo a déšť nás jen něžně pokropil. O výletě nám napsala sestra Dáša.

Při bohoslužbě 3. května jsme děkovali za **80 let života sestry Jaroslavy Mňukové**. Kéž ji Pán provází požehnáním do dalších let.

Druhou květnovou neděli jsme oslavili **svátek maminek**. Děti pod vedením Pavly připravily milé vystoupení na téma: co maminky mají rády a co mají nerady. Děti to očividně bavilo a maminky to potěšilo. I srdíčka, která pro ně děti namalovaly, i růžičky, které pak od dětí dostaly.

Sborové předsvatodušní soustředění v sobotu 16. května mělo hlavní téma Duchovní zralost. Biblický úvod, který měl bratr Phanuel, přinášíme v samostatném příspěvku. Diskutovali jsme také o tématech na sborovou dovolenou, přinášíme je samostatně.

V neděli 24. května na Hod Boží svatodušní jsme děkovali za **65 let života sestry Milušky Laurekové**. Kéž ji Pán provází i nadále svým požehnáním.

Ve středu 27. května jsme se dozvěděli smutnou zprávu, že nás opustila naše věrná sestra **Milada Smíšková**. **Rozloučení** se konalo v úterý 2. června v našem sboru, smuteční obřad vedl bratr farář

Phanuel Osweto, promluvu měl bratr farář Stanislav Jurek. Přinášíme ji v samostatném příspěvku. I když víme, že už Miládka spočívá v Boží náručí, moc nám tu chybí.

Na pátek 29. května se na **Noc kostelů** kromě dospělých pečlivě připravovaly také děti pod vedením bratra Miloše Felleru a sestry Zuzany Lomíčkové. Jejich vystoupením byl večerní program zahájen a můžeme říci, že se ctí obstály. Písničky střídaly básničky, bylo milo a veselo. Však také všichni včetně vedoucích dostali za odměnu nejen potlesk, ale i čokoládové medaile. Díky!

Bratr farář Phanuel pak měl vážné biblické slovo „Pojď za mnou“ o následování Krista, přinášíme ho v úvodu tohoto vydání Nahoru. Vyzval též k možnosti hovoru a nechal prostor ke ztišení a zamyšlení. Nabídka hovoru však ani letos nikdo nevyužil. Zato se někteří návštěvníci s překvapením poznali na historických fotografiích, kde byli zachyceni ještě jako děti, chodící s rodiči nebo prarodiči do kostela. Kéž jim to připomene, že i je Pán volá k následování!

Návštěvníků bylo více než loni, zaznamenali jsme 97 příchodů, po skončení přišli ještě další 3, takže celkem 100. Zajímali se o historii kostela, prohlíželi si vystavené fotografie i stálou expozici o Židech v Kladně. Někteří zůstávali a účastnili se zpěvu písní, který vedla sestra Pavla Vlková. K dispozici byly zpěvníčky Taizé, zpívaly se také spirituály a ke konci i husitské a bratrské písně ze zpěvníků naší církve. Do pamětní knihy nám někteří napsali i poděkování za milé prostředí. Prosíme Pána, aby se dotýkal jejich srdcí a nezůstávalo jen u návštěvy kostela jednou za čas.

Hned v sobotu po Noci kostelů se ve sboru sešly **mladé manželské páry**. Není jednoduché sladit časový harmonogram, aby se mohlo zúčastnit co nejvíce párů a zároveň zajistit hlídání. Poděkování patří sestře Martině Škutové, které se to podařilo s pomocí Boží zajistit i přes její velké zatížení v práci i ve studiu. A díky také, že nám o tom napsala do Nahoru.

V neděli 31. května se na ČT 2 v rámci pořadu Cesty víry promítal film **Husita z Afriky** o životní cestě našeho bratra faráře Phanuela. V našem sboru se natáčel v neděli 26. dubna a v Domově pro seniory den poté. Se zvědavostí jsme očekávali, jak to dopadne, a shodli jsme se, že to bylo natočeno a sestříháno velice pěkně a citlivě, bratr Phanuel mluvil přesvědčivě, záběry ze života sboru působily přirozeně a nenásilně. Kéž by to oslovilo i další diváky k rozhodnutí jít za Kristem. Film je možné zhlédnout v archivu České televize na adrese <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1185258379-cesty-viry/> Husita z Afriky. Nevšední životní pouť Phanuela Osweta z keňského slumu na faru Církve československé husitské v Kladně. Připravili J. Slomiany a P. Všelichová.

Jarmila Chytilová

Duchovní zralost

(Soustředění sboru květen 2015)

Jan 15, 1–11

Milí přátelé, jak bychom popsali někoho, kdo je duchovně zralý? Jsme vůbec schopni ohodnotit svůj posun dopředu, aniž bychom se cítili odrazeni nebo odsouzeni? Jsme schopni podívat se dopředu, jak daleko máme ještě jít, a přitom ocenit a oslavovat, jak daleko jsme už došli?

Když se vrátíme k otázce, jak poznat, jestli je někdo duchovně zralý, jsme slyšeli několik odpovědí.

Měl by číst denně Bibli? Ano, to určitě! Měl by ji zkoumat a studovat? Ano! Měl by znát desítky veršů zpaměti? Ano! Měl by se několikrát denně modlit? Určitě! Možná bychom mohli pokračovat, ale toto nám pravděpodobně dává dostatečně dobrý obrázek. Kdybychom o člověku věděli, že denně studuje Boží slovo, že ho zná spoustu zpaměti, že se pravidelně modlí a je ve společenství křesťanů, asi bychom řekli, že jde o člověka, který opravdu věří Bohu. Víte, jak Ježíš pojmenoval lidi, u kterých bychom také našli tyto věci? Řekl jim, že jsou „*plemeno zmijí*“ (Mt 12, 34), „*pokolení zlé a zpronevěřilé*“ (Mt 12, 39) a „*blázni a slepci*“ (Mt 23, 17). Ježíš jim také řekl, že jsou „*podobní obilným hrobům, které zvenčí vypadají pěkně, ale uvnitř jsou plné lidských kostí a všelijaké nečistoty*“ (Mt 23, 27). Toto popsané chování není zárukou živého vztahu s Bohem.

Když nad tím přemýšlím, tak mne to docela děsí. Víte proč? Protože si uvědomuji, že je poměrně pravděpodobné, že by Ježíš řekl stejná slova o někom z nás, kdo jsme tady. Děším se, protože si člověk může myslet, že v jeho životě je vše v pořádku, ale ve skutečnosti není. Děším se toho, že my sami si můžeme myslet, že v našem životě je vše v pořádku, ale ve skutečnosti není.

Co člověku může chybět? Co chybělo farizeům? Vždyť milovali Boží slovo, modlili se, byli ve shromáždění. Co jim chybělo? Co možná chybí i někomu z nás? To je nesmírně důležitá otázka, o které si chceme právě dnes popovídat – duchovní zralost. Přečteme si Jan 15, 1–11.

Po slyšení tohoto textu dovolte nejprve několik slov o dobovém pozadí. Víme, že Izrael byl Božím vyvoleným národem a Izraelci na to byli právem hrdí. Ve Starém zákoně nacházíme opakovaně přirovnání Izraele k ušlechtilé révě. Viz např. Joel 1, 7. V době mezi sepsáním posledních knih Starého zákona a narozením Krista se učení o jedinečnosti a vyvolenosti Izraele ještě rozvinulo. Židé byli hrdí na to, že jsou potomky Abrahama, na to, že jsou tím ušlechtilým vinným kmenem a že to jim dává právo být Božími dětmi.

V našem evangelním textu však Ježíš ukazuje, že nestačí jen narodit se do dobré rodiny. Je třeba živého vztahu s Bohem. A přesně toto Ježíš učedníkům zdůrazňuje. Říká: „*Já jsem pravý vinný kmen.*“ On říká, že je vinný kmen a že oni, ratolesti, musí být napojeni na Něj. To znamená, že neexistuje žádná jiná cesta k Bohu než být napojen na Něj, na Krista. Ježíš tady říká to, co říká ve čtrnácté kapitole evangelia Janova: „*Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.*“ (Jan 14, 6) Ježíš tím, že se prohlašuje za vinný kmen, říká, že neexistuje žádná jiná cesta k věčnosti v nebi, k věčnosti s Bohem... Samozřejmě, pro nás, kteří slyšíme Jeho slova a známe je.

A ještě jedna věc. Když Pán říká: „*Já jsem pravý vinný kmen.*“ (v. 1), naznačuje tím, že jsou i falešné vinné kmeny.

Dovolte, abychom se teď podívali na tři významy tohoto Kristova obrazu, tři aplikace, které přináší sám Kristus.

1. Musíme být v Krista naroubování

Pro tuto aplikaci používám terminologii z Pavlova listu Římanům z 11. kapitoly. (Ř 11, 17) Pavel mluví o potřebě být naroubován na Krista. Z Božího slova víme, že přicházíme na svět jako hříšníci a naši jedinou nadějí je, že nás Bůh zachrání pro věčnost. V Kristu Ježíši, který zemřel za naše hříchy, posílá Bůh záchranu. Každý, kdo se vírou chytí této záchranné ruky Kristovy, je spasen, je naroubován na Krista. Člověk potřebuje patřit Kristu, člověk potřebuje znovuzrození, člověk potřebuje obrácení.

V této souvislosti bych moc rád zmínil křest. Není náhodou, že Boží slovo používá opakovaně frázi, že jsme „pokřtěni v Krista Ježíše“. Křtem jsme naroubování na Ježíše Krista, do vztahu s Ním. Dovolte citát apoštola z listu Římanům: „*Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti? Byli jsme tedy křtem spolu*

s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání.“ (Ř 6, 3–5) Boží slovo tady říká, že křtem jsme sjednoceni s Kristem.

A tady je dnešní první otázka. Byl jsi takto sjednocen s Kristem? Patříš Mu? Nebo se Mu ještě potřebuješ vydat?

2. Musíme zůstat v Kristu

To je ta druhá významná aplikace, kterou tady prezentuje Kristus. Čteme: „*Kdo nezůstane ve mně, bude vyvržen ven jako ratolest a uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.*“ (v. 6) Je tady slovo zůstat. Jde o slovo, které se v našem textu opakuje mnohokrát. Musíme zůstat v Kristu! Ježíš ukazuje na to, že mnozí Židé v Ném nezůstali. Říká: Ano, vy jste sice byli součástí této révy, byli jste vyvoleným národem, ale nezůstali jste v ní a uschli jste. A co se děje pak? Ty důsledky jsou tragické: „*uschne; pak ji seberou, hodí do ohně a spálí.*“ (v. 6) Tady si tedy uvědomujeme jednu zásadní, důležitou pravdu. Nestačí být jednou naroubován. Nestačí být jednou pokřtěn. Nestačí jednou uvěřit. Nestačí se jednou modlit modlitbu, kdy Bohu odevzdávám svůj život. A tím nechci říct, že to máme dělat vícekrát, ale chci říct, že potřebujeme zůstat napojeni na Krista celý život. Milí přátelé, zůstat v Kristu je Boží milost, ale On nás volá k tomu, abychom my od Něj neutíkali.

Milí přátelé, položme si zásadní otázku – jsme stále v Kristu, zaznamenáváme v sobě nějaký duchovní růst? Farizeové si mysleli, že jsou stále v Bohu, ale nebyli. Jsme my? Je Ježíš Kristus stále Pánem mého života, nebo si vládnu sám a pouze dodržuji nějaké naučené chování?

3. Musíme nést ovoce

Toto je ta třetí aplikace. Musíme nést ovoce: „*Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.*“ (v. 5) Co musíme udělat proto, abychom nesli ovoce? Musíme být na Krista naroubování a musíme v Ném zůstat. Musíme být živou větví. Suchá větev ovoce nedává. Bez Krista nemůžeme činit nic.

Všimněme si ještě jednoho nesmírně důležitého aspektu. Pokud jsme živou větví, tak nás Bůh bude celý život čistit, prořezávat (v. 2). Udělá všechno proto, abychom byli schopni nést ovoce. Podívejte se na jabloně. Kolik tam zase narostlo divokých výhonků. Už za pár týdnů tam zahradníci vpadnou s nůžkami a pilkami, aby to dali do pořádku. I my někdy potřebujeme pročistit, a přestože je to občas bolestivé, je to dobré. Z toho musíme dojít k závěru, že žádný křesťan nemá výmluvu, že on prostě nemá schopnosti či dary. Bůh se stará o to, abychom mohli

přinést ovoce. Jsme v dobrém kmeni a je o nás dobře pečováno, a proto musíme přinést ovoce.

Zbývá otázka, co je tím ovocem? Můžeme citovat např. list Galatským: *láska, radost, pokoj...* (Gal 5, 22–23) Ale myslím, že to můžeme říci ještě obecněji. Ovocem je, když se mne dotýká Boží slovo, obviňuje mne z hříchu a vede mne k aktivitě. Když čtu Boží slovo, které hovoří o tom, že mám nést evangelium i jiným národům, obviňuje mne z mé pasivity a vede k tomu, že se ptám, jak si mne Pán chce v tomto procesu použít. Když čtu Boží slovo o odpuštění a uvědomím si, že jsem nepožádal o odpuštění, jdu a prosím o odpuštění. Když čtu Boží slovo o tom, že máme v lásce sloužit jeden druhému, přemýšlím, jak mohu svým bratřím a sestrám sloužit. Když čtu Boží slovo, které hovoří, že se Bůh pyšným protiví, činím pokání ze své pýchy. Tak přinášíme ovoce! To je ovoce, které plyne z toho, že zůstáváme Kristu. Jde o zůstávání v Božím slově, které mění lidské životy, a tím pak rosteme duchovně.

Zůstáváte takto v Božím slově? Čtete ho? Co dělá Boží slovo ve vašem životě?

Na začátku jsem hovořil o tom, jak by měl vypadat dobrý křesťan. Řekl jsem, že nestačí studovat Bibli, modlit se, být ve shromáždění. Ano, tyto věci jsou základním projevem duchovně živého křesťana. Ale nesmí být jen vyprázdněnou formou. Musí nás proměňovat! To je to ovoce, které Ježíš očekává. Potom máme jistotu, že jsme stále v tom pravém kmeni.

A právě toto je obraz dobrého křesťana. Dobrý křesťan zůstává zaroubovaný v Krista a v NĚm nalézá veškerou svou radost a veškeré své štěstí. To je to klíčové a zásadní. Bratři a sestry, zůstávejme v Kristu. V NĚm máme všechno!

Phanuel Osweto

Noc kostelů v Kladně

Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo. Žalmy 139:12

Když jsem si přečetl tento Davidův žalm, ověřil jsem si správnost v minulém režimu stále opakované poučky, ani vám nebudu říkat jméno autora, který tuto moudrost vyslovil. Začíná a končí *učit se*. Poučil jsem se tedy, že ani tak jednoduchým veršům z Knihy knih nerozumím. Porozuměl jsem ale všemu,

co následovalo v našem kostele v pátek na Noci kostelů.

Označuji-li náš stánek jako kostel, není to ten správný výraz. Náš kostel je původně synagoga, kterou si kladenští Židé r. 1884 postavili z peněz, které na tento tehdy svůj stánek vybrali. Mnozí z těch, kteří se na tomto místě scházeli, byli za tzv. protektorátu odvezeni do Terezína a většina z nich se nevrátila. Hlavně jim patřila naše připomínka jejich utrpení. Budiž jim věčná paměť. Vzpomínáme s úctou na jejich životy, kterými naprosto nevinně zaplatili zvlášť, kterou přinesli nacisté do tohoto světa.

V kostele, kde se dnes shromažďujeme, abychom oslavovali našeho Pána Ježíše Krista, byl na pozvánce na Noc kostelů kromě Davidova žalmu popsán program, který naši přední ideoví pracovníci připravili. Bylo to především vystoupení dětí, které do našeho společenství patří. Užasl jsem, když jsem slyšel básně, které nám děti nejen odříkaly, ale i zahrály s takovou přirozeností a radostí, jaká se mezi dospělými křesťany jen tak nevidí. A to vše jenom za doprovodu kytary a bubínku. Slyšeli jsme pak biblické slovo našeho faráře Phanaela. Dále byla na pořadu řada zpěvů z Taizé, ke kterým jsme byli vyzváni, abychom se připojili. Protože patřím mezi „sluchově postižené“, byla to pro mne nejtěžší zkouška zpěvu od roku 1950, kdy jsem ukončil základní školu.

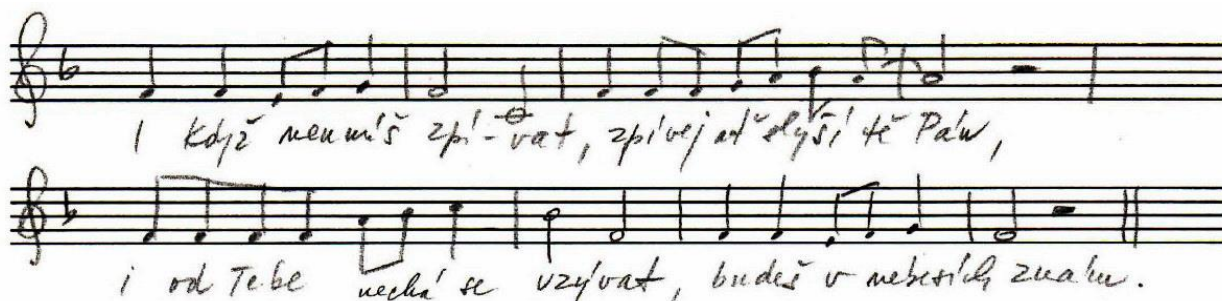
Po závěrečné modlitbě se nám dostalo od bratra Phanaela požehnání. Pravděpodobně to byl pro všechny i konec tohoto večera. Mě však čekalo ještě jedno milé překvapení, kterého se mi často nedostává. Sestra Halina mě odvezla autem domů. A i když nikdo z mých spolunájemníků nekoukal z okna, vystoupil jsem a kráčel hrdě, aby všichni věděli.

Zdeněk Kolářský

Úžasná chvíle ve slánském sboru

Na svatodušní svátky jsme žádali Ducha svatého o obdarování. Dal nám píseň:

I když neumíš zpívat,
zpívej, ať slyší tě Pán,
I od tebe nechá se vzývat
budeš v nebesích znám

Z besedy o manželství

Poslední květnovou sobotu se po několikaměsíčním plánování uskutečnila pravidelná únorová beseda o manželství. Na datum, které většinou vyhovovalo, se opravdu vyplatilo si počkat, sešli jsme se v hojném počtu šesti a půl páru a je třeba říct, že účastníků na sobotní akci bylo ještě mnohem víc. Zatímco my mladé páry jsme zjišťovaly, že nepotřebujeme mnoho k tomu, aby se rozproutila přínosná diskuse, děti přítomných se bavily za dohledu středověkých sester (rozuměj, starších než mladé páry a mladších než starší sestry) u Kamily a Jarmily.

Zvolilo se téma "krize", které volně navazovalo na téma týdne manželství – "Šťastně až do smrti?". Po Phanuelově duchovním úvodu na text z Kazatele („*Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění...*“ Kaz 4, 9–12) jsme hned navázali diskuzí. Řekli jsme si, že v manželství pro předcházení krize a pro její řešení pomáhá brát druhého jako dar od Boha a být si vědom, že volba s druhým zůstat už byla učiněná.

Beseda byla moc hezká a přínosná, myslím, že jsme měli příležitost se navzájem podpořit a vidět, že ostatní páry u nás mají také tak krásný manželský život jako my, že spokojený a obohacující vztah není výjimkou a že stojí za to manželství budovat. Témata ale určitě zdaleka nebyla vyčerpána, dokonce si myslím, že spousta zajímavých diskuzí zůstalo otevřených. Navrhovala bych proto téma manželství nebo krize na některý z večerů/odpolední na letní církevní dovolené.

Martina Škutová

Pohled sestry středověké

Na besedu o manželství se nechystaly jen manželské páry. Chystalo se na ni i několik ochotných „středověkých“ sester, jak již sestra dcera zmínila, a také děti. Součástí nápadu uspořádat besedu totiž byla myšlenka, že by měli mít možnost zúčastnit se besedy oba partneři, aby nebyl jeden z nich blokován hlídáním dětí. Jarmila hlídala svoje vnoučata doma, Eva ochotně hostila Vítečka s Mariánkem, ostatní děti se sešly u Kamily, kde už jsme na ně s Kamčou a Anežkou čekaly.

Bylo zajímavé vidět, jak různě děti reagovaly na odloučení od maminek. Některé (za všechny zmíním Zuzanku Lukavskou) se do dveří vřítily v očekávání dobrodružství a nových zážitků, jiné vstupovaly s obavami a nejistotou, jak to tu bez maminky zvládnou.

Musím ale říci, že za chvíli už byly všechny děti spokojené a dobu návštěvy si užily. Neméně jsme si možnost pobýt s dětmi delší dobu a bez maminek užily i my s Kamilkou, v roli starší kamarádky a pečovatelky o menší děti se osvědčila i Anežka. Je to takový vedlejší efekt celé besedy, ten dar pobýt

s dětmi ze sboru, a moc za něj děkuji. Až zase bude nějaká beseda pro mladé manželské dvojice, hlásím se na hlídání.

Pavla Vlková

Rozloučení se sestrou Miladou

Vážení pozůstalí, přátelé, sestry a bratři, mluví se o nahodilosti nebo naopak o zákonitosti dějin. Nejpozoruhodnější v tom všem je, jak si Pán Bůh vyhlíží jednotlivce, kteří se pak Božím Duchem nechají vést a naplňují Boží záměry. Takovým člověkem byla naše sestra v Kristu Milada Smíšková. Narodila se v Lomu u Mostu 15. ledna roku 1929. V osmi letech musela s rodinou odejít z domova, protože její rodný kraj uchvacovali nacisti. Rodina přišla do Kladna, kde nikoho neznali. Milada si našla kolektiv mladých věřících Církve československé a ještě ve stáří vzpomínala na zážitky, které měla spolu s těmito mladými lidmi.

Otec získal místo profesora na reálném gymnasiu v Kladně. Velmi dbal na vzdělání a dcera Milada díky své výjimečné paměti získala vzdělání v širokém rozsahu a ještě v pokročilém věku navštěvovala universitu třetího věku. Měla státnici z francouzštiny a byla členkou Francouzského klubu. Ve svém povolání dosáhla funkce inspektorky školního stravování. Byla to funkce velmi zodpovědná, vždyť se jednalo o nezávadné, zdravé stravování dětí.

Především naše drahá zesnulá žila pro rodinu. Její dvě dcery Zuzana a Jana se s ní loučí s hlubokou vděčností za přísnou a moudrou výchovu. Jejich dětem – Lindě, Aleně, Veronice a Hance – byla výbornou babičkou. Lindu a Alenu se také snažila přiblížit církvi, když je brala s sebou na církevní tábory. Linda má mezi mladými v církvi přátele.

Milada měla v patrnosti široký okruh rodiny, pamatovala na různá rodinná výročí, narozeniny a jmeniny. Všichni příbuzní ji měli rádi. A nejen příbuzní. Udržovala kontakty s bývalými spolužáky, organizovala maturitní setkání. I v církvi byla oblíbena a těšila se všeobecnému respektu. Na

biblických hodinách se Milada účastnila rozhovorů, na bohoslužbách byla pozornou posluchačkou, plně zapojenou do liturgického dění. Na tak zvané prodloužené přinášela dobroty k pohoštění.

Bohoslužeb se účastnila spolu s rodným bratrem Karlem, který přicházel i s podněty pro prohloubení zbožnosti a působení církevních obřadů. Sám jsem od něj přijal radu, abych požehnání na závěr bohoslužeb prokládal odmilkami, a tak je nechal déle působit. Měl neochvějnou důvěru v působení rituálních úkonů. A spolu se svou sestrou a dalšími ve sboru se přičiňoval, aby se církevní společenství utvářelo a žilo podle slov apoštola Pavla: „*Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti.*“ (Ko 3, 12–14)

Stanislav Jurek, smuteční promluva 2. června 2015

Výlet 1. května do Nelahozevsi

První máj, svátek zamilovaných nebo svátek práce, jak kdo chce. Ale hlavně den volna, který se dá využít různě. Mnoho z nás tento den využilo k výletu, který zase výborně zorganizovala Eva Bodláková.

Sešli jsme se v Kladně na nádraží a nasedli do vlaku směr Kralupy nad Vltavou. Už předchozí den jsme hlavně sledovali počasí a ráno to vypadalo na déšť. Když jsme v Kralupech byli kompletní, vyrazili jsme směr Nelahozeves. Je to příjemná cesta podél řeky, dost široká, jsou kolem ní zajímavě vymleté skály. Hned nad cestou je železniční trať a vlaků tam jezdí hodně.

Teprve když jsme dorazili do přístavu v Nelahozevsi, začalo pršet. Kdo chtěl, mohl se jít podívat do památníku Antonína Dvořáka, ale děti daly přednost raději hřišti. Měli jsme chvíli času, než měla vyplout loď. Většina si loď nenechala ujít. Hodinu jsme pluli po Vltavě („co to je asi za řeku, když to jsou Kralupy nad Vltavou“). Zlatým hřebem pro děti bylo, že si mohly zkusit kormidlovat loď i s kapitánskou čepicí

na hlavě. Trošku jsme zmokli, ale všichni jsme to rádi vydrželi.

Chvilí jsme ještě poseděli v restauraci, povídali si a pak vyrazili zpátky. Zase jsme si povídali a cesta příjemně utekla. Nasedli jsme do vlaku a vraceli se zpátky do Kladna. Všem se výlet moc líbil, a až Eva zase něco naplánuje, určitě se většina připojí.

Dáša Almadová

Dovolená 2015

Společnou dovolenou budeme letos sdílet opět se slánským sborem od soboty 25. července do soboty 1. srpna v rekreačním zařízení Vyhlídka v Blansku, bráně Moravského krasu. Celková cena pro dospělé činí 2 835 Kč (tj. 405 Kč na den) a pro děti 2 660 Kč (tj. 380 na den). Objekt a okolí včetně námětů na výlety si můžete zatím prohlédnout na www.vyhlidka-blansko.cz.

Na sborovém soustředění jsme upřesnili témata, která byla uvedena v minulém Nahoru. Slánští i Láďa Lukavský k nim napsali podrobnější anotaci.

Rozvržení na dny:

Neděle: **Výživa** – Láďa Lukavský s hostem

Pondělí: **Prvotní církev** – Phaniel Osweto

Úterý: **Husitství** – Slaný

Středa: **Volný čas** – Láďa a Katka Lukavských

Čtvrtek: **Církev nyní** – Slaný

Kořeny?! Anotace letního programu (Slaný)

Toto téma nás má přivést k zamyšlení, jak se vztahujeme k těm, co byli před námi.

1. Prvoapoštolská církev: „*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb, modlili se.*“ (Sk 2, 42) Jak moc jsme spolu, nasloucháme vytrvale apoštolskému učení, máme všechno společné...? Jsme koneckonců **církev**, ne?

2. Husitství: Pražské artikuly požadovaly:

- aby bylo Boží slovo svobodně hlášáno;
- velký důraz na Večeři Páně, a konkrétně přijímání pod obojí (s jeho sociálním dopadem);

- c) aby církve nehromadila majetek;
d) trestání hříchů spravedlivě a bez výjimky.
Jsme koneckonců **husitská** církev, ne?

3. Prvorepublikové ideály, z nichž vznikla CČSH:

Vznikla, aby ke Kristu byli přivedeni mnozí, kteří by jinak byli ztraceni. Vznikla, aby všechno snažení mravní a poznání vědecké bylo ovlivněno Duchem Kristovým. Svoboda svědomí jako hodnota: nikdo v církvi není pronásledován pro dogmata. Tzv. laici jsou přizváni ke správě církve, tedy důraz na obecné kněžství. Na svěcené a ordinované je přenášen Duch svatý z duchovního obdarování církve, nikoli apoštolskou sukcesí. Liturgie v českém jazyce, zpěv lidu...

Bude užitečné zamyslet se nad jednotlivými body, ovšem jejich celek by nám mohl ukázat, jak se identifikujeme s vlastní církví.

Výživa, odpočinek a volný čas

1. Výživa: Jsme opravdu to, co jíme? Jak nás strava utváří a ovlivňuje, nejen fyzicky ale také duševně? Může mít strava vliv na náš duchovní život? Jaké jsou Boží nároky ohledně stravy a jaký je Boží plán? Změnily se v minulosti Boží nároky? Náš host nás provede všemi těmito otázkami a mnoha dalšími a snad přihodí pár dobrých rad, jak zlepšit náš život v této tak často opomíjené oblasti.

2. Odpočinek a volný čas: Kdo nám dal volný čas a jaká je naše zodpovědnost při jeho využívání? Jak nejlépe odpočívat a čím zaplnit volný čas? Je možný odpočinek bez Boha nebo odpočinek od Boha a k čemu vede? Kdy máme odpočívat? Určil nám k tomu Stvořitel specifický čas, nebo je to jen na nás? Existuje vyhrazený čas, který máme věnovat pouze Bohu? Jeden večer v průběhu naší společné dovolené věnujeme těmto otázkám, které se nějakým způsobem týkají každého. V době společného odpočinku se naučme, jak odpočívat!

Jedeme Berounku!

O víkend 19/20.–21. června pojedeme opět Berounku a zkusíme pro změnu horní tok. Začneme kousek za Plzní, takže v pátek bychom přespali a v sobotu ráno započali trasu v tábořišti v obci Nadryby (Valentýnský mlýn) a zkusíme dojet na Podkrašovský mlýn. V sobotu předpokládám, že přespíme v Liblíně. Samozřejmě se to může lehce změnit dle aktuální situace, můžeme dojet dál nebo blíž... Cena za loď (2 pádla) 400 Kč, vesta 60 Kč, barel 50 Kč. Doprava lodí (pokud zachováme plánovaný start a předávku) 1000 Kč za všechny, takže uvidím, kolika se to bude dělit, ale snad více než 150 za loď to nebude. Plus poplatky za kempy.

Kdo byste se rád připojil nebo chtěl podrobnější info, hlase se Kamile.

Kamila Krucká

Připravované akce:

Vyjítí z Egypta – vystoupení dětí v neděli 14. června při bohoslužbě. Děti předvedou příběh o záchraně malého Mojžíše a o vyvedení izraelského národa z otroctví. Zopakují si tak úspěšné představení z loňské sborové dovolené, tentokrát s novým obsazením některých rolí, ale opět pod vedením sestry Pavly Vlkové.

Ekumenická bohoslužba k 600. výročí upálení Mistra Jana Husa ve středu 17. 6. 2015 od 17 hodin. Během bohoslužby zazní biblické čtení, přímluvné modlitby a kázání. Zazpívá Chrámový sbor Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Kladně.

Pravidelná setkání ve školním roce

Neděle 8:15 hod. modlitební skupinka
9 hod. bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15 hod. setkání v Domově pro seniory
17 hod. ženská skupinka nad Biblií

Úterý ženská skupinka domácí – dle domluvy

Středa 16:45 hod. sdílení a modlitby
17:45 hod. biblická hodina

Pátek 9 hod. mimiškolka sudý týden
14:30 hod. mladší mládež
16 hod. mládež
17:30 hod. mužská skupinka sudý týden

Pravidelná setkání o prázdninách

neděle: 8:15 hod. modlitební skupina
9 hod. bohoslužba

středa: 16:45 hod. sdílení, modlitby,
zamyšlení nad biblickým slovem

Křesťanská poradna (ve školním roce)

je otevřena každou středu od 15 do 16:30 hod.

Otevřený kostel

je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny

pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9 do 11 hod. nebo ve středu od 15 do 16:30 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu
<http://ccshkladno.unas.cz>

Datum vydání: 12. června 2015

Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto,
P. Vlková, M. Vlková

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.